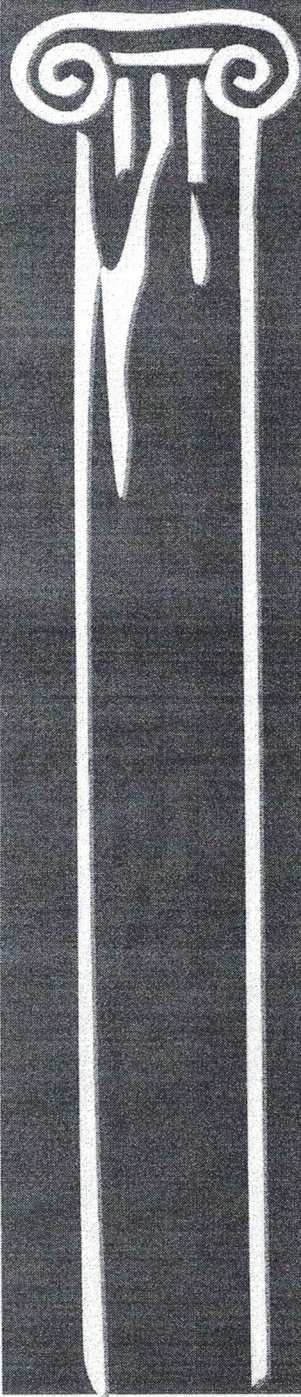
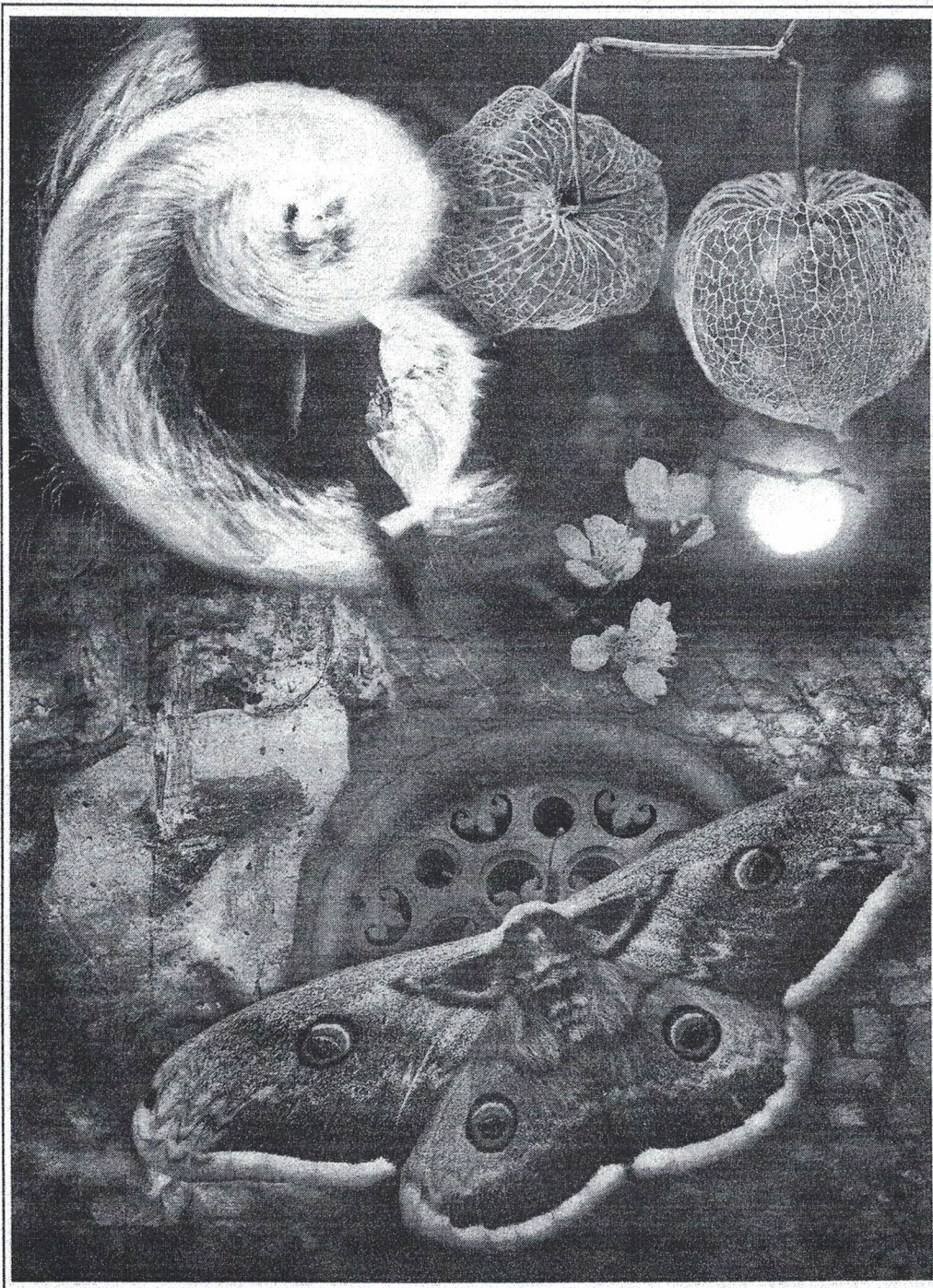

KULTURÁLIS MŰHELY

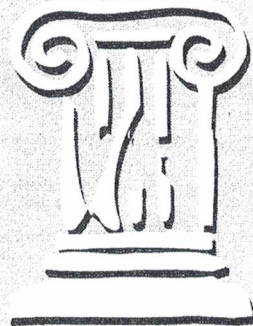
Kiadja a Körmendi Kulturális Műhely, XXVIII. évfolyam 2020.

KÖRMENDI FIGYELŐ KÖNYVEK

21.

KULTURÁLIS MŰHELY

Kiadja a Körmendi Kulturális Műhely

Felelős kiadó: Mosonyi András

Szerkesztik: a szerkesztőbizottság tagjai

Dr. Dániel Emil

Dienes László

Eőry Ferenc

Kékesi István Gábor

Joe Meszes

Mosonyi András

Móricz Péter

Dr. Nagy Zoltán

ifj. Szabó Ferenc

Szerkesztőség: Körmend, Szabadság tér 12.

Fotók: Jámbori Tamás

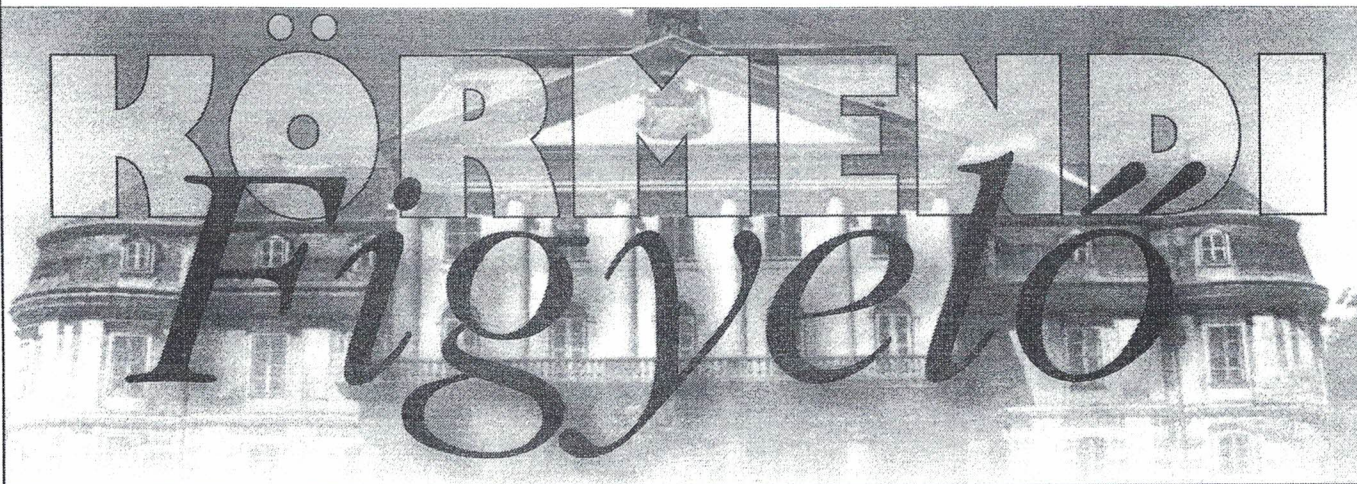
Megjelenik évente egy alkalommal

Az újság megjelenését támogatja Körmend

Város Önkormányzata

HU ISSN 1789-7750

KÖRMENDI
Figyelő

KÖRMENDI FIGYELŐ KÖNYVEK

Szabó Ágnes Fejjel lefelé, de nem fejre esve...

Egyszer volt, hol nem volt... volt egyszer egy fiatalasszony. 1990-ben egymagában elindult, hogy valahol a messze távolban, az Óperenciás tengeren és az Üveghegyen is túl szerencsét próbáljon. Ment mendegélt, akarom mondani felszállt a repülőgépre és egyik városból a másikba repkedett, míg végül meg nem érkezett az óriási, európai embernek akkor még leginkább ismeretlen Ausztrál földrészre. Egy ideig ottani rokonai fogták a kezét, de a szoros kézfogás egyre elviselhetetlenebb lett a kalandvágyó fiatalasszonynak. Az óriás földrészen a bezártság érzése főhősünkönél fokozatosan, és egyre jobban kialakult. Magyar lányként azonban megtanulta, hogy minél jobban egy földrész bezárul, a gondolkodás lehetősége annál jobban kitágul. Ezzel útnak indult.....

A több nemzetiségű Ausztráliában tanulásra vetette fejét. Megtanulta az indiai gyógyászatnak, az Ayurvédának összetettnek tűnő, de egyébként rendkívül egyszerű filozófiai alapjait. Az Isten áldásával megszületett kislányát ezen elvek alapján nevelte magányosan, egyedül. Magányát oldották kedves, ujonnan megismert ismerősei, barátai. Tudata pedig egyre csak tágult. Ayurvéda mellé betársultak az ezoterikus, csillagászati, asztrológiai ismeretek is. Nem értette, miért kell neki ennyiféle kultúrával, tudással megismerkednie. Közben gyermeke ugyanezt a tudást az anyatejével szívta magába. Együtt eljutottak Indiába, Új-Zélandra, Európába és az anyaföldre is, vissza Magyarországra. Gyermekeének mindig a tolerancia fontosságát tanította. Legyel türelmes más kultúrájú emberekkel szemben, hiszen mindenki olyanná válik, amilyen a környezete. Új környezetben ugyanezek az emberek alkalmazkodnak egymáshoz, egyenrangúakká válnak. Ayonban Főhősünk kezdetben nem tudta, hogy Ausztráliában ő maga is kolonizálónak, elnyomóvá vált abban a pillanatban, amikor a repülőgépe leszállt az Óperenciás tengeren is túl lévő földrészre. A története pedig ebben a pillanatban kezdődik el.....

Amikor gyermekem 17 éves lett és rádöbrentem, hogy nem sokára kirepülhet a családi közös fészekünkből, nagyon megijedtem. Feltettem a kérdést, hogy igazából minek is vagyok én Ausztráliában. Nagyon hamar megkaptam az Isteni üzenetet: „Azért vagy Ausztráliában, mert olyannal kell fogalkoznod, ami sehol máshol a világon nincs, azaz az ausztrál benszülöttek életével, kultúrájával, nyelvével”. Ekkor még nem tudtam, hogy milyen göröngyös utat fogok bejárni, mire ezt az írást végre megfogalmazhatom. Egyetemről egyetemre, nyelvtanfolyamról nyelvtanfolyamra jártam. A Magyarországon megszerzett diplomámhoz még két diplomát szereztem Ausztráliában, nyelvi diplomát és a benszülöttek kultúrája tanulásaért járó egyetemi diplomát. Így magyarul, angolul, spanyolul, németül, oroszul megtanultam írni és olvasni, tanulmányoztam az afrikai dinka nyelvet és a diplomám során megismerkedtem két ausztrál benszülött nyelvvel is, az ország közepén beszélt pitjantjatjara és az ország északi részén beszélt yolngu nyelvvel. Mind a két nyelv nevének hangos kiejtése már akár önmagában is felcsigázhatja a laikus magyar füleket.

A legelső pitjantjatjara nyelvórán kinyitottam a szótárat és egy olyan nyelvi jelenséget láttam, ami meghatározta a következő 11 évemet. Őrült nyelvi kutatásba kezdtem. Csiklandozta a kíváncsiságomat, hogy létezik az, hogy ebben az elzártnak mondott földrészen, de még szerencsére mai nap is beszélt benszülött nyelvben, nyelvtani és szókincsbeli hasonlóságokat talállok minden egyes tanórán az anyanyelvemre a magyar nyelvre vonatkozóan. Felmerült bennem a gondolat, hogy netán egy elvesztett kultúra nyelvét őrzi mind a pitjantjatjara, mind a magyar nyelv közösen? Mivel kevesen lehetnek a világon, akik mind a magyar, mind az angol nyelv szerkezetében és szókincsében eligazodnak, valamint ráadásul megismerkedtek a pitjantjatjara nyelv szerkezetével is, így gondolataimmal, bizonyítékaimmal rendkívüli módon magamra maradtam. Kerestem valakit, aki legalább vissza tudná igazolni azt, hogy az út, amire ráléptem, azt megfelelően járom.

2010-ben Canberrában egy magyar találkozózn össze-találkoztam Molnár Olgával. Ő az akkorra már felállított elméletemet nem utasította vissza, hanem elmondta, hogy volt egy magyar férfi valamikor Sydneyben, aki az elméletemmel megegyező gondolatokkal rendelkezett. Az illetőnek sok-sok bizonyítéka is volt rá. De sajnos, eltűnt, már évek óta senki nem tud róla semmit. Szerencsémre azért a nevét elárulta, Flink Attilának hívták.

Óriási keresésbe kezdtem, éveken keresztül, de hiába. 2015-ben azonban rábukkantam a nevére az interneten egy angol nyelvű oldalon. Steve Gozaimasu írásában volt Attila és az akkori elmélete megemlítve. Attilával azonnal felvettem a kapcsolatot és két héten belül Sydneyben voltam barátommal, Fazekas Andrással. Flink Attila örömmel fogadott bennünket. Kiderült, hogy őt már 60 évvel ezelőtt elkapta a kutatási kényszer, és hatalmas szövegűteménye van az ausztrál taszmániai benszülöttek nyelve és a magyar nyelv közötti hasonlóságról, azonosságról.

Itt egy kis kitérőt szeretnék tenni. A jelenlegi történetírás szerint az Ausztráliának nevezett földrészen az angolok 1788-ban tűzték ki az angol zászlót földfoglalásuk jelképeként. Ez az írás most nem arról szól, hogy az itt addig élt és létezett őslakosok milyen nyomorúságos sorsra jutottak a zászló kitűzés után. A nyelvazonosság kutatása során azonban meg kell említeni, hogy a földrészen több, mint 600 nyelvet, nyelvjárást beszéltek a benszülöttek, amiből mára már csak egy maroknyi nyelv maradt fent.

Az élet úgy hozta, hogy Flink Attila életének utolsó időszakában, 2015. szeptemberében betegségéből kifolyólag egy sydney-i kórházból egyenesen Adelaidebe került hozzánk, ahol közel 4 héten keresztül teljes ellátást biztosítottunk neki annak reményében, hogy betegségéből gyorsan felépül. Ez az időszak meghatározta a további kutatásaimat. Hosszú-hosszú beszélgetések során szóban Attila megosztotta velem kutatási eredményeinek egy részét és visszaigazolta részemre, hogy a választott utamat továbbra is járhatom. A legmeglepőbb szá-

Flink Attila és Szabó Ágnes – Adelaide, 2015. szeptember

momra az volt, hogy amíg Attila a taszmániai benszülöttek nyelvvel foglalkozott, addig én az ország északi részén ma is beszélt yolngu és az ország közepén beszélt pitjantjatjara nyelveket vizsgáltam. Az eredményünk pedig nagyon hasonlóak voltak. Mind a ketten felismertük a benszülött nyelvek és a magyar nyelv közötti hasonlóságokat, azonosságokat. Mielőtt vizsgálatért volna Sydneybe, Attila átadta nekem kutatási anyagának egyik legfontosabb részét. Írásom következő részében ennek egy töredékét fogom az olvasóknak bemutatni.

Flink Attila Joseph 1929. december 20-án született Magyarországon és 2016. szeptember 13-án hunyt el Ausztráliában. Attila elmesélése alapján leszögezhetjük, hogy az egész életét arra szánta, hogy megtalálja és bebizonyítsa azt, hogy az ausztrál taszmániai nyelvek, ami szerinte csak egy nyelvből állt, valamint anyanyelve, a magyar nyelv közötti általa gondolt rendkívüli egyezőséget bebizonyítsa. A XX. század második felében ez a gondolata nem talált táptalajra. A nála alig fiatalabb Vászolyi Erik név alatt ismert, Perthben élt finnugor szakos kutatónak óriási szerepe volt az ausztrál benszülött nyelvek hangzás utáni leírásában, mivel a benszülötteknek nem volt írásos emléküik. Vászolyi Endre azt állította nyelvészként, hogy az ausztrál benszülött nyelvek és a magyar nyelv között nincsen semmiféle összefüggés. Igaz azt is leírta, hogy ez még nem egy kikutatott témakör.

1970. május 30-án Flink Attila egy levelet írt, amelyben hivatkozik a Sydney Egyetem professzorával, A.P. Elkin úrral folytatott értekezésre is. Elkin professzor elismert antropológusként vizsgálta az ausztrál benszülötteket. Ennek az angolul megírt levélnek teljes magyar fordítását eredeti formátumban közlöm most az olvasókkal:

1970. május 30.

AUSZTRÁL ŐSLAKOS NYELVEK

Figyelembevétel az ön ausztráliai őslakos nyelvek eredetére irányuló érdeklődését, leírom egy levél szövegét, amelyet A. P. Elkinnek, a Sydney Egyetem professzorának címeztem 1970. május 16-án:

„Biztos, hogy emlékszik arra, hogy a Mackie Épületben beszélgettünk a magyar és az ausztrál őslakos nyelvek lehetséges kapcsolatáról. Ezen alkalommal rámutattam önnek arra, hogy a szerszámokra, ruházatra, menedékhelyekre, állatokra, madarakra és törzsekre, égitestekre, kommunikációra, a vezetői rangjára és maga a föld, Ausztrália megnevezésére vonatkozó kifejezések hasonlóak, és több esetben azonosak; ezek azokra a földrajzi helyekre is vonatkoznak, amelyek Indiáig nem követhetőek nyomon.

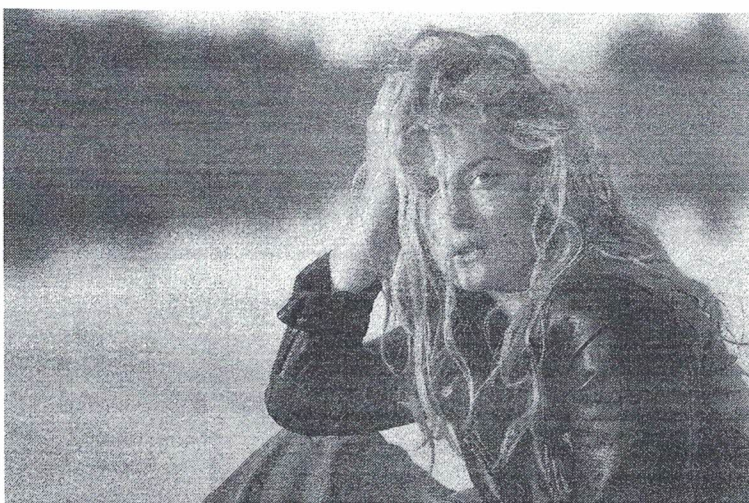
Követve a január 30-i javaslatát tanulmányoztam R. Brough Smyth írását: *The Aborigines of Victoria, Natives of Other Parts of Australia and Tasmania Vol. II, 1878.*

Még a taszmániai benszülött törzsek szókinszének elemzése közben is (Jozeph Milligan, F.L.S.) meggyőződtem arról, hogy a néhány benszülött szóval kapcsolatos előzetes megfigyelésem megalapozott abban, hogy a taszmániai benszülöttek nyelve szinte teljesen megegyezik a régi magyar nyelvvel. Szerintem a taszmániai benszülötteknek csak egy nyelve volt szemben azzal az állítással, hogy 3 vagy annál több nyelvet beszéltek.

A beszélt nyelv alapján a nyelvet fonetikusán rögzítették. És az én vélemény

fish	ha	hal
foot	lab	láb
grow	noi	nő, növekszik
kill	oal	öl
live	al, il	él
sun	nup, noob	nap
Rise	kaa, gga, kal, kell	felkel
snake	tidyo	kígyó
tree	pa, po, wa, pa	fa
tooth	wug	fog
two	kat, cat	kettő
this way (Direction)	ere	erre
+		
village	poloo	falu
villages	polook	faluk

Ugye az utolsó két szó, ami a megígért 20 szó felett van, igazán elgondolkasztató?

Jámberi Tamás: Like a Stone

Jámberi Tamás: Harmatos

Ilyen-e a Magyar?

Mert ilyen a Magyar?
Összeférhetetlen, anyáz?
Holott ez nem más, mint
az átvertségtől égő láz.

Bizalmat ad, mert ő
hiszi, hogy ha megengedi,
vezető szándéka,
neki, csak létét segíti.

Egy percig sem hiszi, hogy
vezetője, akár csak egy
gondolattal is, őt
bármikor megvezetheti.

De amikor rájön,
fején koppant egy üveg..., tört...
meggyalázott könnycsepp
ismét a felszínre feltör.

Anyáz és meggyaláz,
bárkit, akit épp megtalál...
Nem érti, bizalom,
hogyan lett bántalom?

Amikor meg rájön,
üvegdobálás honnan jött,
csendesesen, lelkében
fájón, de szépen rendezi.

Hiszi, hogy egyszer majd
(meg)vezetője (meg)érti,
a nép NEM ellene
anyáz, tiszta szívből, érte!

Magyar, Napra felnéz,
bizalma ismét visszatér,
Teret ad az újnak, Neked,
Új Vezető!.... Bizonyíthatasz!

Igen, így tanul a
Magyar, egyben tanít is.
Kelepcében nem ő
pörög, világot menti ki.

Mert ilyen,... a Magyar

Adelaide, 2020.05.04.